

D E C I Z I E

31 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iuliana Oprea
Judecătorii Ion Vîlcov, Iurie Șumcov
Andrei Harghel, Ion Corolevschi

examinând recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Maghem Impex”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Maghem Impex” împotriva Biroului vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2012, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 17 iulie 2012, Societatea cu răspundere limitată „Maghem Impex” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Biroului vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii Societatea cu răspundere limitată „Maghem Impex” a indicat că la 21 mai 2012, prin intermediul brokerului vamal „Vamservinform” SRL a fost depusă declarația vamală de import a mobilierului nr. 3027119320, în care s-a indicat valoarea în vamă a mărfii de 20336,99 Euro sau 307009,23 lei plus 7548 lei cheltuielile de transport. Plățile vamale au fost calculate în mărime de 95625,4 lei. În susținerea acestei declarații au fost prezentate documentele confirmative.

Menționează că organul vamal nu a acceptat documentele prezentate și prin actul de inspecție din 21 mai 2012 a dispus majorarea valorii în vamă la toate mărfurile importate cu poz. 1 pînă la 485124,35,35 lei, poz. 2-3110,55 lei, poz. 3-481,42 lei, poz. 4 – 18369,8 lei, poz. 5-388883,47 lei, poz. 6 – 2200,41 lei, poz. 7 – 344,6 lei poz. 8 – 2542,33 lei. Astfel, valoarea în vamă calculată de organul vamal a constituit 551056,93 lei. Din aceasta sumă au fost calculate și plățile vamale.

Susține că nu a fost de acord cu decizia pârâtului, dar pentru a evita staționarea nejustificată a mijlocului de transport a acceptat declararea mărfurilor la condițiile impuse și la 24 mai 2012, declarația a fost validată.

Ulterior, SRL „Maghem Impex” a depus o cerere prealabilă, prin care a contestat acțiunile organului vamal, dar la 29 iunie 2012, fără a se expune asupra fondului problemei, a primit un răspuns, prin care a fost informat că cererea prealabilă a fost depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Afirmă cu este de acord cu faptul că cererea prealabilă a fost depusă cu încălcarea termenului de prescripție, deoarece actul de inspecție a fost întocmit la 21 mai 2012 , însă a fost materializat la 24 mai 2012, când a fost validată declarația vamală și de la această dată a început să curgă termenul.

Menționează că la vămuirea mărfurilor a prezentat toate documentele necesare pentru vămuirea mărfurilor și, anume, au fost prezentate contractul de vânzare-cumpărare nr. 82 din 05 aprilie 2012, scrisoarea de trăsură internațională a CMR MCIO 19418 din 17 mai 2012, factura comercială invoice nr. 997 și packing list din 17 mai 2012, certificatul de origine MOI78650 din 17 mai 2012, declarația vamală a țării de export 12ROCIJ7810E0010763 din 17 mai 2012, calculația cheltuielilor de transport.

Invocă că actul de inspecție nu se încadrează în prevederile pct. pct. 18, 20 și 24 lit. i), g) și f) ale ordinului Serviciului Vamal nr. 480-o din 18 decembrie 2006, or, acesta nu a fost prezentat pentru semnare utilizatorului sistemului informatic, în cazul de față brokerului vamal, semnătura acestuia fiind obligatorie. Însăși actul de inspecție, contrar prevederilor pct. 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica examinării în contenciosul administrativ a litigiilor legate de aplicarea legislației vamale, nu este motivat.

De asemenea, a mai indicat că SRL „Maghem Impex” a negociat cu exportatorul cantitatea, calitatea și prețul mărfurilor importate și aceste condiții sunt incluse în contractul comercial și în factura comercială (invoice). Aceiași valoare este indicată și în declarația de export. Astfel, valoarea mărfurilor importate era reală și veridică. Organul vamal nu a prezentat nici o probă cu privire la incorectitudinea sau careva falsuri în documentele comerciale prezentate, în situația dată, organul vamal a procedat contrar prevederilor art. 8 alin. (3) al Legii cu privire la tariful vamal, exportatorul a confirmat veridicitatea documentelor prezentate de reclamant la vămuirea mărfurilor. Astfel, valoarea mărfurilor era cea indicată în documentele comerciale.

Faptul că organul vamal nu a fost de acord cu valoarea mărfurilor importate nu servește ca temei de a impune majorarea valorii în vamă, acțiunile pârâtului fiind contrare prevederilor pct. 73 al Regulamentului de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1140 din 02 noiembrie 2005, care statuiază că dacă există îndoieli privind exactitatea informațiilor sau a documentelor furnizate pentru determinarea valorii, organul vamal poate solicita importatorului să prezinte justificări suplimentare, inclusiv documente sau alte evidențe, Contrar acestor prevederi, reclamantul, deși, a prezentat toate documentele justificative cu privire la valoarea în vamă a mărfurilor, acestea au fost respinse nemotivat de către pârât.

Consideră că acțiunile organului vamal sunt contrare și prevederilor Acordului de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului la care Republica Moldova a aderat prin Protocolul din 08 mai 2001, ratificat prin Legea nr. 218-XV din 01 iunie 2001, care expres prevede că taxele vamale se evaluează la valoarea reală care este valoarea de tranzacție. Excepție la această regulă, care dă dreptul autorității vamale de a stabili printr-o echivalență verificabilă, o altă valoare vamală este recunoscut numai în cazul imposibilității de

determinare a valorii reale și în situația unor dubii rezonabile privind veridicitatea valorii declarate de importator, ceea ce nu este stabilit în cazul de față.

De asemenea, consideră că reclamantul s-a conformat întocmai prevederilor pct. 16 al Regulamentului menționat, care stipulează că informațiile trebuie să fie veridice, complete și să asigure confirmarea valorii în vamă anunțate. Dreptul autorității vamale de a lua decizii cu privire la corectitudinea sau incorectitudinea valorii în vamă nu poate fi independent de legislația existentă. Prevederile date pot fi aplicate numai în coroborare cu art. 8 alin. (1) alin. (3), precum și prevederile art. 7 ale Legii cu privire la tariful vamal.

Prin urmare, solicită declararea ilegală a acțiunilor Biroului vamal Chișinău cu privire la majorarea valorii în vamă la declarația vamală nr. 3027 I 19320 din 21 mai 2012 cu 2334997 lei, anularea actului de inspecție din 21 mai 2012 și obligarea organului vamal să restituie plățile vamale achitate excedentar în mărime de 82369,80 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2012 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 07 februarie 2013, Societatea cu răspundere limitată „Maghem Impex” a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, cerând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului Societatea cu răspundere limitată „Maghem Impex” a indicat că prima instanță, la emiterea hotărârii, a făcut o interpretare neconformă a legislației în domeniul, greșit a aplicat normele de drept material, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Consideră că prima instanță greșit a concluzionat că acțiunile Biroului vamal Chișinău sunt legale, deoarece SRL „Maghem Impex” a prezentat acte suficiente pentru confirmarea veridicității datelor privind valoarea în vamă a mărfii anunțate conform declarației vamale nr. 3027I19320 din 21 mai 2012 și, astfel, neîntemeiat a emis intimatul actul de inspecție referitoare la declarația vamală în detaliu, prin care neîntemeiat a majorat valoarea în vamă a mărfii.

Menționează că aplicarea metodei 6 de determinare a valorii în vamă, fără respectarea procedurilor și condițiilor instituite, este în afara legii, iar valorile determinate în așa mod sunt ilegale și urmează să fie anulate.

Intimatul Biroul vamal Chișinău prin referința depusă la 19 martie 2013 a cerut respingerea recursului și menținerea hotărârii primei instanțe

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 24 aprilie 2013 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând argumentele invocate de către Societatea cu răspundere limitată „Maghem Impex” în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen, neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele motive.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Conform art. 6 alin. (1) din Legea nr. 1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, la trecerea mărfii peste frontiera vamală, declarantul anunță valoarea în vamă a acesteia autorității vamale.

Conform art. 7 alin. (1) și (2) din Legea enunțată, valoarea în vamă a mărfii anunțată de declarant și datele suplimentare referitoare la ea trebuie să fie veridice și confirmate prin acte, iar dacă autoritatea vamală pune la îndoială autenticitatea acestor date, declarantul este în drept să determine valoarea în vamă a mărfii prin metodele prevăzute de prezenta lege.

Din materialele dosarului rezultă că SRL „Maghem Impex”, prin intermediul brokerului vamal SRL „Vamservimform”, a prezentat spre vămuire la postul vamal Chișinău intern 1 (3027) marfă – canapele, huse de schimb pentru mobilier, părți a mobilierului, paturi, fotolii, mese conform declarației vamale nr. 3027I9320 din 21 mai 2012.

Anexând la declarația vamală menționată contractul de vânzare-cumpărare nr. 82 din 05 aprilie 2012, scrisoarea de trăsură, factura comercială (invoice) nr. 997 din 17 mai 2012, permisul fitosanitar, certificatul de origine, declarația vamală a țării de export, pașaportul tehnic al mijlocului de transport, permisul conducătorului, calculația cheltuielilor, paking list, declarantul a determinat valoarea în vamă a mărfii conform metodei 1, adică în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit.

Ulterior, în rezultatul verificării corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii, intimatul Biroul vamal Chișinău a stabilit că SRL „Maghem Impex” a aplicat incorect metoda nr. 1 de determinare a valorii în vamă a mărfii, drept rezultat a fost întocmit actul de inspecție din 21 mai 2012, prin care a fost majorată valoarea în vamă a mărfii.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, SRL „Maghem Impex” a solicitat declararea ilegală a acțiunilor Biroului vamal Chișinău cu privire la majorarea valorii în vamă la declarația vamală nr. 3027 I 19320 din 21 mai 2012 cu 2334997 lei, anularea actului de inspecție din 21 mai 2012 și obligarea organului vamal să restituie plățile vamale achitate excedentar în mărime de 82369,80 lei.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea pricini în cauză, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că soluția dată de prima instanță este corectă, motivată și amplu argumentată, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor juridice și trimitere, atât la probele administrate, cât și prevederile legale aplicabile la caz.

Astfel, conform art. 179 alin. (1) din Codul vamal, declarația vamală, care se depune la organul vamal, trebuie să fie însoțită de toate documentele necesare vămuirii.

Conform pct. 13 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 600 din 14 mai 2002, pentru confirmarea veridicității datelor privind valoarea în vamă anunțată și a datelor suplimentare referitoare la ea, declarantul este obligat să prezinte la cererea autorității vamale următoarele documente: a) documentele de constituire ale persoanei care introduce mărfurile în teritoriul Republicii Moldova (statutul și contractul de fondare a întreprinderii,

certificatul de atribuire a codului fiscal și certificatul de înregistrare a întreprinderii - în copii); b) contractul comercial încheiat cu vânzătorul produselor respective și acordurile adiționale la el, precum și corespondența comercială purtată cu acesta în vederea încheierii și derulării contractului; c) factura (invoice) și documentele bancare de plată (dacă factura este achitată) sau factura pro forma (pentru tranzacții condițional valorice), precum și alte documente de plată și/sau contabile, ce confirmă valoarea mărfurilor; d) documentele de transport; e) contractul de asigurare a mărfurilor și polița de asigurare, după caz; f) factura de trăsură sau calculul oficial autentificat al cheltuielilor de transport; g) declarația vamală a țării de expediere (dacă aceasta există); h) listele de ambalaj; i) licența pentru mărfurile introduse, importul cărora este admis în baza licențelor stabilite; j) certificatul de origine al mărfurilor, certificatul de calitate, conformitate etc.

Conform pct. 14 din Regulamentul enunțat, în cazul în care pentru confirmarea valorii în vamă anunțate documentele menționate în pct.13 al prezentului Regulament nu sunt suficiente, declarantul este obligat să prezinte, la cererea organului vamal, informațiile suplimentare necesare. Pentru a acumula informații suplimentare organul vamal este în drept să solicite declarantului următoarele documente: contractele cu terțe persoane referitoare la tranzacție; facturile pentru decontări către persoane terțe în beneficiul vânzătorului; facturile pentru serviciile de comision și broker, referitoare la tranzacția cu marfa evaluată; documentele contabile; acordurile privind licența sau de autor; licențele de export (import); recipisele de depozit; comenzile de livrare; cataloagele, specificările, ofertele de preț (listele de prețuri) ale firmelor producătoare; calculul firmei producătoare pentru prețul de cost al mărfurilor evaluate (dacă firma este de acord să o prezinte cumpărătorului); alte documente și informații care sunt în măsură să dovedească realitatea valorii anunțate.

Din materialele dosarului rezultă că verificând corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii, organul vamal a ajuns la concluzia că actele prezentate nu sunt suficiente pentru confirmarea valorii în vamă a mărfii importate și a solicitat recurentului prezentarea următoarelor acte: contractul comercial încheiat cu vânzătorul produselor respective în original și acordurile adiționale la el, precum și corespondența comercială purtată cu vânzătorul produselor în vederea încheierii și derulării contractului, certificatul de origine al mărfurilor, certificatul de calitate, conformitate, documentele contabile – actele de verificare autentificate de ambele părți, comenzile de livrare, facturile fiscale de realizare, cataloagele, specificările, ofertele de preț ale firmei producătoare, calculul firmei producătoare pentru prețul de cost al mărfurilor evaluate (dacă firma este de acord să o prezinte cumpărătorului) și anexa la contract.

În consecință, recurentul a prezentat doar contractul comercial în original și anexa, însă celelalte documente suplimentar solicitate nu au fost prezentate, din care considerente în baza setului de documente deja prezentat, organul vamal a concluzionat că setul de documente prezentat inițial nu confirmă pe deplin veridicitatea datelor privind valoarea în vamă declarată.

Astfel, conform art. 8 alin. (1)-(3) din Legea cu privire la tariful vamal, autoritatea vamală exercită controlul asupra corectitudinii determinării valorii în vamă a mărfii. Autoritatea vamală este în drept să ia decizii în privința corectitudinii ori incorectitudinii valorii în vamă a mărfii anunțate de declarant. În

cazul în care nu există date ce ar confirma corectitudinea determinării valorii în vamă a mărfii anunțate sau în cazul în care există temei de a considera că datele prezentate de declarant (importator) nu sunt veridice (inclusiv sînt sub nivelul valorii lor de producție) și/sau nu sunt suficiente, autoritatea vamală este în drept să determine de sine stătător valoarea în vamă a mărfii, aplicând consecutiv una din cele 6 metode prevăzute de prezenta lege.

Metodele de determinare a valorii în vamă a mărfii sunt stipulate la art. 10 din Legea cu privire la tariful vamal, care prevede că valoarea în vamă a mărfii introduse pe teritoriul vamal se determină: a) în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de plătit; b) în baza valorii tranzacției cu marfă identică; c) în baza valorii tranzacției cu marfă similară; d) în baza costului unitar al mărfii; e) în baza valorii calculate a mărfii; f) prin metoda de rezervă.

Conform art. 17 alin. (1) din Legea enunțată, în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată de către declarant prin aplicarea consecutivă a metodelor specificate la articolele 11, 12, 13, 15 și 16 sau autoritatea vamală consideră cu temei că aceste metode nu pot fi utilizate, valoarea în vamă a mărfii se determină prin metoda de rezervă, prin mijloace rezonabile compatibile cu prevederile prezentei legi, cu principiile generale ale acordurilor internaționale la care Republica Moldova este parte și pe baza datelor disponibile.

Ținând cont de prevederile legale enunțate, precum și de faptul că recurentul SRL „Maghem Impex” nu a prezentat toate documentele necesare pentru stabilirea corectă a valorii în vamă a mărfii importate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță corect a concluzionat că intimatul Biroul vamal Chișinău just a aplicat metoda de rezervă pentru determinarea valorii în vamă a mărfii.

La acest capitol se va menționa că condiția de livrare a mărfii EXW, indicată în declarația vamală, implică obligația cumpărătorului SRL „Maghem Impex” de a achita cheltuielile de încărcare și descărcare a mărfii din mijlocul de transport, însă în lipsa calculului oficial autentificat al cheltuielilor de transport, organul vamal a fost în imposibilitate de a determina care sunt cheltuielile suportate de cumpărător la încărcarea, descărcarea și transportarea mărfii din România în Republica Moldova.

De asemenea, în contractul comercial nr. 82 din 05 aprilie 2012 nu este indicată condiția de livrare a mărfii, volumul (cantitatea) mărfurilor importate, prețul pentru o unitate de marfă și valoarea tranzacției, circumstanțe ce totalmente contravin regulilor de aplicare a metodei 1 de determinare a valorii în vamă a mărfii.

Pct. IV din contractul de vânzare-cumpărare menționat prevede că prețul produselor va fi stabilit de vânzător în euro sub forma unor liste de prețuri, care nu au fost prezentate.

Totodată, SRL „Maghem Impex” nu a prezentat comenzile specificate în pct. V din contractul de vânzare-cumpărare menționat, iar declarația vamală a țării de expediție a fost prezentată în copie.

La caz, se mai reține că conform pct. 19 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, în cazul în care se stabilește necesitatea modificarea valorii în vamă a

mărfii anunțate de declarant, iar declarantul este de acord cu rectificările organului vamal, acesta completează rubrica 10(b) în condiții generale, însă în cazul în care nu este de acord cu rectificarea efectuată de organul vamal, declarantul este în drept să nu modifice declarația valorii în vamă sau să nu completeze rubrica 10(b).

Din materialele dosarului, însă, rezultă că în urma modificării valorii în vamă a mărfii de către organul vamal, rubrica 10 (b) a tipizatei DVV2 (declarația privind valoarea în vamă a mărfii) a fost semnată și autenticată de către SRL „Maghem Impex”, fapt care denotă că ultimul a fost de acord cu majorarea valorii în vamă a mărfii (f. d. 17).

În asemenea circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță temeinic și legal a respins acțiunea.

În contextul celor expuse argumentele invocate de către recurent nu pot fi reținute, deoarece sunt neîntemeiate.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Maghem Impex”.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2012 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Maghem Impex” împotriva Biroului vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Vîlcov

Iurie Șumcov

Andrei Harghel

Ion Corolevschi